ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Χ. ΦΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ'.-ΕΤΟΣ ΙΖ'.-ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ. 7226
ΓΡΑΦΕΙΑ & ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ: 'Οδὸς Κορίνθου ἀριθ. 210
'Αριθμ. Τηλεφώνου 21—94
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ: 'Οδὸς Μαιάνδρου ἀρ. 37

ΤΗΛΕΓΡΑΦΟΣ

Η ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΑ ΠΡΩΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΔΕΥΤΕΡΑ
25
ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1935

Σελήνη 28 'Ανατολὴ ἡλίου 6,58 Δύσις 5 19'
Αἰκατερίνης μεγαλομάρτυρος

ΕΤΟ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ!

Αἱ χθεσιναὶ ἐκδηλώσεις τοῦ Πατρα·κοῦλακοῦ πρὸς τὸν εἰσερχόμενον τῆς πόλεώς μας λατρευτὸν "Αν·α·σ· του, δὲν ἦσαν μόνον ἐνθουσιώδεις ἀλλ' ἐν κυριολεκτικῷ ἔν παραλήρημα λαοῦ ὁποῖος εὑρισκόμενος ἐπὶ ἐνδεκαετίαν ὑπὸ τὰ πέλ· μὲ τὴν κρατούσης ὀλιγαρχίας, ἀνέμενε νὰ ἴδῃ μέ· ἡμέραν ἀνακουφίσεως καὶ χαρᾶς. Καὶ ἡ ἡμέρα αὕτη ἦτο ἡ τῶν Πατρα·κῶν λαὸν ἦτο ἡ χθεσινή.

Ὑπὸ τοὺς χαριμοσύνους ἤχους τῶν κωδώνων τῆς ἐκκλησίας καὶ τὰς ἄλλας ἐκδηλώσεις ὁ λαὸς παλλιμένος ἐξεράτου ἐνθουσιασμοῦ, ἐξῃ·σκεύαζε καὶ ἐπευ· φήμησε τὸν Ἀνακτά του.

Διὰ τῆς ἐπανόδου τοῦ Βασιλέως Γεωργίου τοῦ Β· περιπατεῖται πλέον ἡ ἀνώμαλος εἰς τὴν χώραν κα· τάστασις καὶ ἡ πλήρης ἐκρηκτικῶν ὑλῶν πολιτικὴ ἀτμόσφαιρα τῆς Ἑλλάδος, λαμβάνει τὸν ῥῆθμον αὐ· τῆς ῥυθμὸν ὁ δὲ λαὸς εὐελπις ἀτενίζει πρὸς μίαν ἀ· νατολὴν ὡραιοτέρων ἡμερῶν.

Αὐτὴν τὴν σημασίαν εἶχεν ὁ χθεσινὸς χαιρετισμὸς τοῦ Πατρα·κοῦ λαοῦ.

Καὶ χωρὶς νὰ θέλωμεν νὰ περιαυτολογήσωμεν ἀπὸ τὰς στήλας τούτας τοὺς πολιτικοὺς ἀγῶνας πρώτιστα αἱ ἡμέραι ἔβωσαν τὸ σύνθημα τῆς ἀναῤῥιπτῆς τῶν ἀνε· κόντων καταστάσεων καὶ ἴδού σήμερον πρώτιστα ἔσ· ταμεν νὰ χαιρετήσωμεν τὸν ἐπανερχόμενον "Ανακτα τοῦ εὐμενοῦς εἰρήνης καὶ εὐημερίας τῆς ἑλληνικῆς πα· τρίδος.

Ἀλλὰ καὶ ἕνα ἀκόμη: "Οτε ὁ ἀείμνηστος πατήρ του καὶ Αὐτὸς ἐγκατέλειπον τὰ γωρικὰ ὕδατα, ποῦ· τε αἱ Πάτραι ἠθάνθησαν τὸν μεγαλήτερον ψυχικὸν δονισμὸν καὶ τὴν ἀκεβέταν θλῖψιν διὰ τὴν ἀποχώρη· σιν Αὐτῶν. Καὶ χαιρετήσασαι πρώτας τὴν ἔλευσιν τοῦ ἐκπατευσθ Βασιλέως Της, ἀνέθεσαν Αὐτῷ ὅλας τὰς ἐλπίδας της πρὸς μίαν νέαν ἀναθημιουργίαν τῆς φιλ· τάτης πατρίδος.

Καὶ δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι ὁ λαὸς τῆς Πατρέως ἀπεδείχθη ὑψὲς διὰ τοῦ συναγερμοῦ τῆς φρονήσεως, ἀπεδείχθη ὑψὲς διὰ τοῦ συναγερμοῦ τῆς πόλεως ταύτης ἡ ὁποία μὲ μίαν μυριόστομον ἀνα· πτυχὴν ἐστεφάνωσε τὸν Βασιλέα του καὶ ἐπευφήμησε τὸν Ἀναστάντα της.

Καὶ ἔμεινε βέβαιον ὅτι ὅταν πατήσῃ τὸν πόδα του ἐπὶ τοῦ ἑδάφους τοῦ ἰδιοτεροῦς "Αστεως, ἐν τῇ ὁποίᾳ ἐτράφησαν τῶν βασιλικῶν αὐτοῦ καθηκόντων, θὰ δυ· νηθῇ νὰ ὑπερπηδήσῃ πᾶν ἐμπόδιον τὸ ὁποῖον φράσει τὸν δρόμον πρὸς μίαν νέαν ἐθνικὴν ἀναθημιουργίαν, καὶ θὰ πραγματοποιήσῃ τὴν πᾶσαν τῶν πολιτικῶν ἀρχηγῶν καὶ θὰ κατευθύνῃ τὴν προσοχὴν τοῦ πολι· τικοῦ κόσμου πρὸς πᾶν ὅτι θὰ εἶναι ἱκανὸν νὰ συντει· νῃ εἰς τὴν σωτηρίαν τῆς πατρίδος.

Ἔμεινε βέβαιον ὅτι θὰ τὸ ἐπιτύχῃ καὶ θὰ τὸ ἐπι· τύχῃ διότι παρὰ τὸ πλευρόν του θὰ ἔχῃ ὑποστηρι· στὰς καὶ συμπαραστάτας λαὸν καὶ στρατὸν οἱ ὁποῖοι ἐσυνείδησαν τὴν δύναμιν νὰ σφυρηλατήσῃ μίαν νέαν πολιτικὴν ζωὴν εἰς τὸν τόπον, ἐχουσαν κατεύ· θυνσίν της τὸ συμφέρον τῆς Πατρίδος. Μίσος, πάθη καὶ ἔριδες θὰ ἀνήκουν πλέον εἰς τὸ παρελθὸν καὶ ὁ ἑλληνικὸς λαὸς ὑπὸ τὸν γαλανὸν οὐρανὸν του θὰ ἀπολαύσῃ τὰ ἀγαθὰ μιᾶς καλλιτέρας αὔριον.

—Ζήτω ὁ Βασιλεύς.

Ο ΣΕΠΤΟΣ ΜΑΣ ΑΝΑΞ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΟΠΟΙΟΝ ΕΞΕΔΗΛΩΣΕ ΧΘΕΣ ΕΝ ΠΑΛΑΤΙΩ ΣΥΝΑΓΕΡΜΟ ΤΑ ΑΙΣΘΗΜΑΤΑ ΤΟΥ Ο ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΣ ΛΑΟΣ

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΔΙΗΛΘΕ ΤΟΥ ΛΙΜΕΝΟΣ ΜΑΣ
Ο ΧΘΕΣΙΝΟΣ ΜΕΓΑΛΕΙΩΔΗΣ ΣΥΝΑΓΕΡΜΟΣ
ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΠΑΡΑΠΛΟΥΝ ΤΩΝ ΠΟΛΕΜΙΚΩΝ
ΣΚΗΝΑΙ ΑΦΘΑΣΤΟΥ ΣΥΓΚΙΝΗΣΕΩΣ ΚΑΙ ΧΑΡΑΣ

ΑΡΑΤΕ ΠΥΛΑΣ

«Ἄρατε πύλας οἱ ἄρχοντες ὑμῶν καὶ ἐπάρθητε πύλαι αἰώνιοι καὶ εἰσελεύσεται ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης».

[Ψαλμὸς]

Χαρᾶς ἀντίλαλοι, ἐνθουσιασμοῦ ἐκδηλώσεις, κωδωνοκρουσίαι καὶ ἄσματα καὶ ζητωκραυγαὶ προηγοῦνται ὡς πρόδρομοι τοῦ ἅρματος τοῦ ἡλίου τῆς ἡμέρας ταύτης, πλημμυρούντες τὸ στερέωμα τοῦ Ἑλληνικοῦ εὐρανοῦ ὡς πέταλα ἀνθέων, τὰ ὁποῖα οἱ ἄγγελοι ἔῤῥιψαν ἐκ τοῦ εὐγενοῦς λειμῶνος, τὸν ὁποῖον συντηρεῖ ἡ Ἐθνικὴ ψυχὴ καὶ διεσκόρπισαν εἰς τὸν αἰθέρα καὶ τὰ ὁποῖα στρεβλιζόμενα μεταβάλλονται εἰς σχήματα καὶ γράμματα καὶ λέξεις αἵτινες συνοψίζονται εἰς τὴν φράσιν:

«Ἄρατε πύλας οἱ ἄρχοντες ἡμῶν καὶ εἰσελεύσεται ὁ Βασιλεύς».

Ἡ Ἑλληνικὴ φιλὴ. ἥτις ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ ἀνῆγειρε τὴν θριαμβευτικὴν ἅψιδα καὶ τὸν φάρον τὸν ἐκπέμποντα τὸ φῶς τοῦ Πολιτισμοῦ, ἐοκμιάσασα διαφόρους τύπους πολιτευμάτων ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ Κόδρου μέχρι σήμερον, ἐγνώρισε τὰς διαφόρους μορφὰς τοῦ Βασ·λικοῦ ἐσωμοῦ, τὸ δικτατορικὸν σχέδον πολίτευμα τῆς Δη·μοκρατίας τοῦ Περικλέους, τὴν ἐλλειψιν ἐθνικῆς ἑνότητος κα·τὰ τοὺς χρόνους ἐκείνους, ἐ·γνώρισε τὴν Βασιλείαν τοῦ Μεγ. Ἀλεξάνδρου καὶ τὴν Αὐ·τοκρατορίαν τῆς Κωνσταντι·ουπόλεως, διὰ τὸν τὸ ἔθνος συ·νεκροτήθη ἐς ἑναίαν θαυμά·σιον ἔργων εἰρήνης, πολιτισμοῦ καὶ πολέμου, ἐγνώρισε τὴν μετὰ τὸν ἀγῶνα τοῦ 1821 διοίκησιν τοῦ Καποδ·στρίου, τὴν ἀναρ·χίαν, ἥτις ἐπηκολούθησε μετὰ τὸν θάνατόν του, τὴν Μοναρ·χίαν τοῦ Ὄθωνος, τὴν ἄλλην διαμρίαν, ἥτις ἐπηκολούθησε τὴν ἐκθρόνισιν του, ἐγνώρισε τὴν συνταγματικὴν Βασιλείαν τοῦ Γεωργίου Α'. καὶ ἔζησεν ἡμέρας ἐθνικῶν θριάμβων λάμ·ψεων καὶ δόξης μὲ τὸν ΚΩΝ·ΣΤΑΝΤΙΝΟΝ ΜΑΣ.

Ἐγνώρισε τέλος ἡ χώρα ἐν ψευδὲς πολίτευμα, τὸ ὁποῖον οἱ ναυασκευασταὶ του ἀπεκά·λεσαν Δημοκρατίαν καὶ ὅπερ ἀντὶ νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν γαλή·νην καὶ τὴν εὐημερίαν εἰς τὴν χώραν ἐγένετο ἀφορμὴ κατα·στρεπτικῶν ἀνταραιῶν, τὰς ὁ·ποίας ἐθημιούργησαν ἐκεῖνοι, οἵτινες τὸ κατεσκεύασαν.

Τὸ Δημοκρατικὸν πολίτευμα λέγεται συνήθως ἔτι θεωρητι·κῶς εἶναι τὸ ἰδεῶδες πολίτευ·μα, ἀλλ' ἡ φράσις αὕτη εἶναι διὰ τοὺς ἀπιπολαίους ἡ διὰ τὴν εὐκόλως παρασυρομένην νεό·τητα.

Τὸ δῆθεν ἰδεῶδες πολίτευμα τῆς Δημοκρατίας ὡς μόνον προσὸν παρουσιάζει τὰς ἔρι·δας τῶν ἐνδιαφερομένων διὰ τὴν κατάληψιν τῆς ὑπερτάτης βαθμίδος τῆς Πολιτείας κατ' ἀλλα περιέχει προσόντα, ἃ·τινα περιελκίει τὸ ἐξαιρετικῶς πλεονεκτοῦν εἰς προτερήματα πολίτευμα τῆς Συντ·γματικῆς Βασιλείας, τὸ ἀποκληθὲν ὑπὸ τῶν νεωτέρων πολίτευμα τῆς Βασιλευομένης Δημοκρατίας.

Ἡ Συνταγματικὴ Βασιλεία, μὴ τροφοδοτοῦσα ἔριδας διὰ τὴν κατάληψιν τῆς ὑπερτάτης ἀρχῆς, παρουσιάζεται ὡς ὁ τέλειος τύπος πολιτεύματος προσαρμοζόμενος τελείως εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Ἐθνικὴν ψυχήν, ἥτις καλεῖται διὰ· αὐτοῦ νὰ κατα·τεθῇ πρὸ τοῦ θρόνου τῆς Βασιλέως, τὰ διὰ τὴν κατάλη·ψιν τῆς ὑπερτάτης βαθμίδος μι·ση, πάθη καὶ ἔριδας καὶ τοῦ ἐγωϊσμοῦ ἴτας φθόρου ποιοὺς ἐκ·δηλώσεις καὶ νὰ πτερυγίσῃ ἐ·λευθέρα καὶ αἰστηραπτόμενος ἀπὸ τὸν εὐγενῆ ἐγωϊσμὸν τῆς δημουργίας ἀνωτέρας πατρί·δος πρὸς τὸν μέγαν προορι·σμὸν της, δοὺς ἐνισχὴν ἀνύψω·σις τῶν ἡθικῶν ἀξίων καὶ ἡ συγκέντρωσις τῶν πραγματι·κῶν καὶ ὑλικῶν δυνάμεων, εἰς τὰ ἔργα τοῦ ἀνωτέρου, τοῦ προγονικοῦ, τοῦ κληρονομικοῦ Ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ, εἰς ἔρ·γα ἰσχύος καὶ δράσεως ὑπὸ τὸ φῶς καὶ τὴν λάμψιν του θρό·νου, δστις ἀποτελεῖ τὴν τελει·ότητα τοῦ Ἑλληνικοῦ πολιτεύ·ματος.

Τὰ πολίτευμα τῆς Συνταγματικῆς Βασιλείας, περιέχει δὲ·τως καὶ λάμψεις τοῦ ἐνθουσι·ασμοῦ τῆς Ἑλληνικῆς ψυχῆς καὶ διασφαλίζει τὴν ἐλευθέραν πνευματικὴν δράσιν καὶ τὴν συγκέντρωσιν τῆς ἐθνικῆς ἐνό·τητος εἰς πνευματικὴν καὶ ὑλι·κὴν δύναμιν ἀποτιεθεμένην εἰς χεῖρας τοῦ Βασιλέως, δστις εἶναι αὐτὴ ἡ εὐλογία τοῦ Θε·οῦ, «Ἄρατε πύλας οἱ ἄρχον·τες ἡμῶν καὶ εἰσελεύσεται ὁ Βασιλεύς».

Ὁ Βασιλεὺς ἔρχεται καὶ ἐγ·καινιάζει μετ' ὀλίγον τὴν ἐξοδὸν του διὰ δοξολογίας πρὸς τὸν Θεὸν κοὶ δι' ἀπονομῆς τοῦ ὀφειλομένου σεβασμοῦ πρὸς τὸν ἄγνωστον τῆς πατρίδος στρατιώτην.

Ὁ Βασιλεὺς ἔρχεται καὶ μετ' αὐτοῦ εἰσέρχεται εἰς τὴν γά·ραν ἡ λάμψις τῶν Ἐθνικῶν παρελάσεων, ὁ σεβασμὸς πρὸς τὸ θεῖον, ὁ σεβασμὸς πρὸς τὴν πατρίδα τὴν ὁποίαν ἡ σοφία τῶν αἰώνων διὰ τοῦ στόματος τοῦ Σωκράτους ἐκήρυξε τιμ·ωτέραν καὶ σεμνοτέραν καὶ ἀγωτέραν πάσης ἄλλης ἀν·θρωπίνης ἰδέας μετὰ τὴν πρω·ταρχικὴν ἰδέαν τοῦ σεβασμοῦ πρὸς τὸν Θεόν.

Ὁ Βασιλεὺς ἔρχεται καὶ μετ'αὐτοῦ οἰστρηλατεῖ τὸ αἴ·σθημα τῆς δικαιοσύνης τὴν ὁ·ποίαν οἱ πρόγονοι ἡμῶν ἐνα·ρετήρισαν ὡς περιέχουσαν πᾶσαν ἀρετήν.

Ἡ Ἐθνικὴ ψυχὴ ὑπερέγνω τὸν Βασιλέα της ὅτι εἶναι ἡ ἐνσάρκωσις τῆς Δικαιοσύνης, ἥτις ὀφείλετο εἰς Αὐτὸν ἀδι·κηθέντα

Ἀπὸ τῆς πρωΐας τῆς σήμε·ρον ἀπῆλθεν ἐξ Ἑλλάδος ἡ εἰδεχθεῖς μορφὴ τῆς κακ·ας καὶ διεχύθη ἀνὰ τὸ στερέωμα καὶ μέχρι τῆς καλύβης τοῦ ἀγρότου τὸ μειδίαμα τῆς χαρᾶς τῆς Ἀρετῆς.

Χαιρετίζομεν τὴν μεγάλην ἡμέραν, ὡς ἡμέραν ἑλληνικῆς κοσμογονίας.

Ἡ Ἐθνικὴ ψυχὴ ἀνοίγει τὰ εὐγενέστερα σύμβολα, τὰ σύμβολα τῆς Ἀρετῆς καὶ ἐν ἰαχαῖς καὶ θριάμβῳ γράφει τὰς σελίδας τῆς Ἱστορίας της ἥτις ἐγγυᾶται τὴν δημιουργίαν καὶ ἀνατροφὴν τῆς ὑπερτέρας γεννεᾶς τοῦ μέλλοντος, τῆς γεννεᾶς τοῦ Ἑλληνικοῦ μεγα·λείου καὶ τῆς Ἑλληνικῆς Δό·ξης.

"Ἄρατε πύλας οἱ ἄρχοντες ἡμῶν καὶ ἐπάρθητε πύλαι αἰ·ώνιοι καὶ εἰσελεύσεται ὁ Βασι·λεὺς τῆς Δόξης.

ΘΕΜΗΣ Ι. ΑΝΔΡΙΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΑ ΜΕΤΡΑ ΤΗΣ ΑΙΓΥΠΤΟΥ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΩΝ ΕΘΝΙΚΙΣΤΩΝ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ. Οἱ ἐθνικο·σοσιαλισταὶ ἐξακολουθοῦν τὰς μικροαποπείρας πρὸς ὀργάνω·σιν συγκεντρώσεων, ἐνάντιον ὅ·μως τῶν αὐστηρῶν μέτρων τῶν ἀρχῶν αὐτῶν διαλύονται, ἄνευ ἀπειοσδίων. Δι' ἐπισήμου ἀνα·κοινωθέντος ἡ Κυβέρνησις συ·νιστᾷ εἰς τὸ κοινὸν ὅπως ἀφι·ρωθῇ εἰς τὰ ἔργα του, τονίζε·ται δὲ ὅτι ἀπαγορεύεται αὐ·στηρῶς πᾶσα συγκέντρωσις. Εἰς τὴν ἀστυνομίαν ἐδόθησαν ἀφ' ἑτέρου διαταγαὶ ὅπως δια·λύῃ πᾶσαν συγκέντρωσιν. Εἰς περίπτωσιν δὲ κατ' ἰδίαν ἠθελε ἀντιταχθῇ βία ἡ διαταραχθῇ ἡ δημοσία ἀσφάλεια, ἡ ἀστυ·νομία διατάσσεται νὰ χρησι·μοποιήσῃ πάντα τὰ εἰς τὴν διάθεσίν της μέσα, ἵνα περι·φρουρήσῃ τὴν τάξιν.

Τὴν δημοσίαν γνώμην ἀπα·σχολεῖ τὸ ζήτημα τῆς ἀποκα·τάστασεως τῶν εὐθυνῶν διὰ τὰ αἰματηρὰ γεγονότα. Ἐκ τῶν διενεργουμένων ἀνακρί·σεων δὲν ἐξηκριβώθη εἰσέτι ποῖος ἔδωκε πρῶτος τὴν διατα·γὴν νὰ πυροβοληθῇ ἡ ἀστυ·νομία κατὰ τοῦ πλήθους. Ἡ ὑπόνοια δὲ τὴν διαταγὴν ταύ·την ἔδωκεν ὁ πρωθυπουργὸς Νεσίμ πασᾶς ἀποκλείεται. Ἀντι·θέτως μάλιστα διεπιστώθη ὅτι οὗτος εἶχε διατάξει τὴν ἀστυνομίαν νὰ διαλύσῃ τοὺς διαδηλωτάς, χωρὶς νὰ κάμῃ χρῆσιν ὅπλων.

Ἡ ἐφημερὶς «Μοκάτσμ» πλη·ροφορεῖται σχετικῶς ὅτι ὅταν ὁ πρωθυπουργὸς ἐπληροφορ·θη τὰ συμβάντα, ἐκάλεσε τὸν διευθυντὴν τῆς Ἀστυνομίας καὶ τοῦ ἀυήτησε νὰ τοῦ ἀναφέρῃ ποῖος ἔδωκε τὴν διαταγὴν τοῦ πυρός. Ὁ διευθυντὴς τῆς Ἀ·στυνομίας ἀπήντησεν ὅτι οἱ ἀ·στυνομικοὶ ἀμυνόμενοι ἠναγκ·σθησαν νὰ χρησιμοποιήσουν τὴν βίαν.

ΔΙΟΡΙΣΜΟΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ

ΑΘΗΝΑΙ. Ἐς Πελοπόννησον καὶ ἄλλας περιφερείας διορίζονται οἱ κάτωθι ἐκπαιδευτικοί:

Δ. Ρέτσου εἰς Ῥοῦτσιναν, Π. Παπαθανασίου εἰς Δάκκας Κορίν·θου, Α. Ἀλεξοπούλου εἰς Γαστού·νην, Δ. Ἀστεράς εἰς Σαββάλαν, Κ. Μαλάτσου εἰς Ἴσαρι, Γ. Ἀν·δρέου εἰς Σαρρόναν, Κ. Γεωργίου εἰς Πολδέσιον, Ἠλ. Βογιατζάκου εἰς Γερολιμένας, Κ. Κουλάκου εἰς Πύρ·γον, Β. Γιαννακοῦ εἰς Κίτσας, Ε. Μπαστᾶ εἰς Κίτσας, Ε. Ζέρβα εἰς τὸ 1ον Πειραιῶς, Ε. Πενγέα εἰς τὸ 4ον Πειραιῶς, Ε. Ἰατρίδου εἰς τὸ 6ον Στουδίου Κατερίνης, Ξ. Ἀγα·πητοῦ εἰς Ἅγ. Παρασκευὴν Μιτυ·λήνης, Μ. Ρουσάκ εἰς τὸ 2ον Καλ·λήνης, Μ. Κολαΐτου εἰς Λευκάδα, Ἐδσ. Μάνεση εἰς Μακρυνίτσαν, Κ. Τσιγκρῆ εἰς Βοβίνην Καλαβρύ·των, Δ. Ἀσημακίδης εἰς Τρυπτσό·νι, Δ. Καποπούλου εἰς Πενταλόφα, Π. Θ. Καποπούλου εἰς Πενταλόφα, Π. Νεζήρου εἰς Βλαχόπουλον Καλαμ·ῶν, Ἐρ. Μαρούλη εἰς Ζάκυνθον, Δ. Ἀθανασόπουλος εἰς Σπάρτην, Δ. Κικῆς εἰς Καφαλόβρυσον, Θ. Κανελλόπουλος εἰς Φλιατσά, Ἐλ. Μπαμπατζικόλου εἰς Κέρκυραν, Ι. Μιχαηλίδης εἰς Κύθηρα, Γ. Μα·γκλάκης εἰς Ῥόδον, Ἠλ. Μουρ·γὰς εἰς Καλάμας, Ῥ. Δεμήτσα εἰς Σπάρτην, Κ. Μπούσιου εἰς Κυπα·ρισσίαν, Σ. Μιχάλου εἰς Ναύπα·κτον, Η. Καρανασιάση εἰς Κά·στρον, Δ. Ἐδσταθόπουλος εἰς Ἀρ·γαφὰ.

Οἱ Λαϊκοὶ πληρεξούσιοι τῶν ἐπαρχιῶν εἰδοποιηθέν·τες τηλεγραφικῶς, φθάνουσι τὴν Δευτέραν (σήμερον) εἰς Ἀθήνας.

Ἐπίσης ἐγνώσθη ὅτι 7 πλη·ρεξούσιοι ἐξ ἐκείνων οἵτινες ἀπὸ τῆς 10 Ὀκτωβρίου ὑπε·στήριξαν τὴν σημερινὴν κυ·βέρνησιν, προσῆλθον εἰς τὸν κ. Τσαλδάρην καὶ ἐξεδήλω·σαν τὴν πίστιν των πρὸς τὸ Λαϊκὸν κόμμα. Οὕτω ἡ κοι·νοβουλευτικὴ δύναμις τοῦ κόμματος ἀνέρχεται εἰς 171 ἐναντι 107 κυβερνητικῶν καὶ 20 ἀντικυβερνητικῶν.

ΣΟΒΑΡΟΤΑΤΗ Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ
ΠΟΛΥΜΕΛΕΙΣ ΕΠΙΤΡΟΠΑΙ ΤΟΥ ΛΑΟΥ ΕΚΔΗΛΟΥΝΤΑΙ ΥΠΕΡ ΤΟΥ κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗ

ΑΘΗΝΑΙ. (Ἰδιαιτέρα ὑπηρε·σία τοῦ «Τηλεγράφου»). Εὑρί·σκονται εἰς θέσιν νὰ σᾶς πλη·ροφορήσω ὅτι ἡ ἐσωτερικὴ πολιτικὴ κατάστασις θὰ ἐξέ·λθῃ ὁμαλῶς, τηρουμένης τῆς κοινοβουλευτικῆς τά·ξεως.

Ἡ Κυβέρνησις ἀμέσως με·τὰ τὴν ἐπάνοδον τοῦ Βασι·λέως θὰ ὑποβάλῃ τὴν παραί·τησίν της. Καθ' ὅλας τὰς ἐν·έσεις ὁ Βασιλεὺς θὰ ἀπο·δέξῃ εἰς τὸν καταστρισμὸν κυβερνήσεως εὐρυτάτου συ·ναστισμοῦ ἐκ τῶν βασιλο·φρόνων κομμάτων.

Εἶναι ἐξ ἄλλου ἀπολύτως βέβαιον ὅτι τὸ Λαϊκὸν κόμ·μα συγκεντρωθὲν ἀκλόνητον ἐκλεξηφήσῃ καὶ εἰς περίπ·τωσιν μὴ σχηματισμοῦ Κυ·βερνήσεως εὐρυτάτου συνα·στισμοῦ, ὁ Βασιλεὺς θὰ ἀνα·θέσῃ τὴν ἐντολὴν σχηματι·σμοῦ Κυβερνήσεως εἰς τὸν ἀρχηγὸν αὐτοῦ κ. Π. Τσαλ·δάρην.

Πάντως ὁ κ. Τσαλδάρης ἐπιθυμεῖ νὰ διευκολύνῃ τὸν Ἀνακτα εἰς τας προσπαθεί·ας του, εἶναι διατεθειμένος νὰ δεχθῇ σανδήποτε λύσιν πρὸς τὴν συνεργασίαν του μετὰ τοῦ κ. Κονδύλη.

Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον δύνα·ται νὰ χαρακτηρίσῃ τὰς ἐπι·κρατούσας πολιτικὰς πεπει·σμένεις εἶναι ἡ κοσμοσυρροὴ τοῦ παρατηρεῖται τὰς τελευ·ταίας ἡμέρας εἰς τὸ κέντρον τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος.

Ὁ ἀρχηγὸς τοῦ κόμματος κ. Τσαλδάρης δέχεται καθη·μερινῶς πολυαρίθμους ἐπι·σκέπτας ἐπαγγελματιῶν, βιο·τεχνῶν, παραγωγῶν, ἰδιω·τικῶν ὑπαλλήλων, δημοσίων ὑπαλλήλων, δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ λαοῦ, δια·τρυομένων διὰ τὰ δια·φόρα ἀντικοινωνικὰ μέτρα τῆς συμβούλιας τῶν πολιτι·κῶν Συλλόγων Ἀθηνῶν—Πειραιῶς καὶ τῶν Συνοικι·ῶν προσερχόμενα εἰς τὸ κέντρον τοῦ κόμματος ἐκδη·λώνουν τὴν πίστιν καὶ ἀφο·σίωσίν των πρὸς τὸν ἀρχη·γόν κ. Τσαλδάρην.

Ἡ πόλις μας συνειάφερα κι' αὐ·τὴ χθὲς τὸν φόρον τιμῆς εἰς τὸν ἀρχηγὸν τοῦ ἔθνους. Αἱ ἡμέραι τῆς ἀγωνιώδους ἀναμονῆς τῆς διελεύ·σεως τοῦ Ἀνακτος, διέρρευσαν ἐν μέσῳ τῆς συγκινήσεως ἑνὸς λαοῦ, ὁ ὁποῖος ποθεῖ νὰ ἴδῃ καὶ ζήτων κραυγάζη τὸν Βασιλέα του ὡς τὸν λυτρωτὴν τῶν ἐσωτερικῶν του δει·νῶν. Καὶ ἡ φωνὴ του ἐκείνη μὲ τὴν ὁποίαν ἐξεδήλωσε τὰ αἰσθήματά του, ἦτο φωνὴ πίστεως καὶ λατρείας πρὸς τὸ Σεπτὸν του πρόσωπον. Τὰ δάκρυα πολλῶν πού ἔρρεσαν ὡς ἐκδήλωσις τῆς ἐθνικῆς ἀγαλλιά·σεως ἐπὶ τῇ ἐπανόδῳ του, δὲν ἦ·σαν τίποτε ἄλλο παρὰ ἡ ἀνακού·φισις τὴν ὁποίαν ἠσθάνθησαν ἐπὶ τῇ ἀπαλυτρώσει της χώρας ἀπὸ τὰ δεινὰ τῆς ἐθνικῆς διαιρέσεως, ἡ ὁ·ποία μὲ τὴν ἀποκατάστασιν τοῦ θρόνου ρίπτεται εἰς τὸ φέρετρον τῆς λήθης καὶ ἀφίνει νὰ διαγράφεται πλέον εἰς τὸν ὁρίζοντα τῆς Ἑλλά·δος ἓν πανευτυχὲς μέλλον διὰ τὸν δοκιμασθέντα λαόν της.

Ὅταν νὰ ἤθελε νὰ συμβεῖῃ καὶ αὐτὸν ειμητικὸς εἷς τὴν ὑποδοχὴν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλ·λήνων, ὁ ὁποῖος ἐπρόκειτο νὰ βι·έλθῃ τὴν ἑσπερινὴν ἐκ τοῦ λιμένος μας, ὁ ὁρζῶν τοῦ Πατρα·κοῦ κόλπου ἤρχισε ἀπὸ τῆς χθεσι·νῆς πρωΐας νὰ δεικνύῃ πλήρη τὰ σημεῖα τῆς ἀπροσμένης αἰθρίας. Ἡ πόλις σημαιοστόλιστος ἔζεδε τὴν ἐντύπωσιν ἐθνικοῦ ἑορτασμοῦ, ἐνῷ οἱ πολῖται της μὲ τὴν πάροδον τῶν ὡρῶν κατελαμβάνοντο ὅλοιὲν καὶ περισσότερον ἀπὸ τὴν ἀμυπομονη·σίαν ποὺ χαρακτηρίζει τὴν ἔλευσιν ἱστορικῶν στιγμῶν.

Ὀλίγον μετὰ μεσημβρίαν ἤρχισαν καταφθάνοντα πλεῖστα λευ·φορεῖα αὐτοκίνητα ἐξ ὅλων τῶν χωρίων τοῦ Νομοῦ μας ὡς καὶ ἐκ τῶν προαστείων τῆς πόλεως, πε·πληρωμένα ἐνθουσιώντων πολιτῶν, οἱ ὁποῖοι μὲ τὴν χαρὰν ζωγραφισ·μένην ἔντονον στὰ πρόσωπά των, ἐξεγκωρεύγαζον συνεχῶς ὑπὲρ τοῦ Βασιλέως, ἀποβιβαζόμενοι εἰς τὴν προκυμαίαν τοῦ λιμένος καὶ προ·σπαθοῦντες πολὺ πρὸ τῆς καθορι·σμένης ὥρας νὰ καταλάβουν μέρι γωνίαν γῆς, ὁπόθεν θὰ ἦτο δυνα·τὸν νὰ ἀντικρύσουν ἔστω καὶ τὴν σκιὰν ἀκόμη τοῦ μέλλοντος νὰ δι·έλθῃ Βασιλέως.

Οἱ συμπολῖται ἐξ ἄλλου ἐφρόν·τιζον νὰ καταλάβουν τοὺς παρα·λιακοὺς δρόμους, ἀπὸ τῶν ὁποίων ἐπρόκειτο νὰ παρέλθῃ ὁ Ἀνακτορικὸς σταθμὸς καὶ ἡ ἀκολουθία του, ἐνῷ ἡ ἀπὸ τῆς ὅης ἀπογευματινῆς πλημμυ·ρίδος ἀπὸ πολίτας, ἦτο ἤδη ἀκριβὸς αὐτὴν ἡ πόλις ἐφωτογρ·φί·σθη, ἐνῷ πᾶσα κίνησις πρὸς τὸ ἐσωτερικὸν της παρῆλθε αὐτοστά·τως. Ἡ προκυμαία εἶχε κατασκη·πλέον τὸ ὀβριοδέστερον σχημάτων ἐξ ἧς ἐραδύνετον θὰ ἐδονεῖτο ἡ ἀτμόσφαιρα ἐκ τοῦ πανζουρλισμοῦ τῶν ἐκδηλώσεων πρὸς τὸν σεπτὸν μας Ἄνακτα.

Τὴν 4ην ἀπογευματινὴν τετρα·κόσιοι περίπου στρατιῶται συμπλή·νες μὲ τὸ ἐπίσημον πρόγραμμα τῆς ὑποδοχῆς, διεπεραιώθησαν εἰς τὸν κυπαρισσοστόλιστον. Ἐπὶ τοῦ μέλλοντος ἐπὶ τῆς ἀποβατικῆς ἐξέδρας